

Біля мисливського дому

Нестор Чир

Стою бентежний на високій кручі,
Де Хорті збудував Мисливський дім.
І чую звуки ловів, рев могутий,
І голоси, котрі лунали в нім.

А ген старий Дунай розкривсь, як брама,
Блискуча стрічка пролягла у даль,
Немов якась вельможна світська дама
Навскрізь віки розкинула вуаль.

Струнки графині, юні баронеси
Колись в цей дім вливались, як вино.
Говорять люди, що сама принцеса
Тут грала з адміралом в доміно.

Блищали скрізь оправы щирозлоті,
Сміявся чардаш, лився полонез,
Снували слуги, стомлені до поту,
І музика здіймалась до небес.

Любовні клятви навдookіль лунали,
Сходили п'яні Музи та Парнас,
Коли гучні святкові карнавали
Зорю стрічали вранішню щораз.

...Тепер тут тихо. Янголи злітають
Сюди спочити в дивній тишині —
Все відійшло з безжальними літами,
Розтануло, згубилось, наче сніг.

Не допусти, о Господи безцінний,
Щоб в небуття, як цей мисливський дім,
Упала велич рідної України
Серед віків в зачассі грозівім!